

trent 330 Rbd. Vi have foreslaaet at tilstaae ham 300 Rbd.

Den Anden, Consumtionskriveren ved Osterport, har forhen, som entlediget Fuldmægtig under Generaltoldkammeret, nydt 300 Rbd. i Bartpenge. Hans Ret til at oppebære disse eller i al Fald Pension for denne sin Stilling, vil naturligvis paa ingen Maade kunne afsløres ham, men med Hensyn til, at han nu igjen i 9 Aar har gjort Tjeneste, har man troet at maatte forhøje hans Understøttelse, og vi have derfor foreslaaet for ham 500 Rbd.

Consumtionskriveren ved Amagerport har været kongelig constitueret Tolbasstent i Kjøbenhavn og har under Krigen gjort Tjeneste som Reserveofficer; han er i Slaget ved Frederits bleven saaret og er derefter bleven Invalid, men han har ikke ansøgt om nogen Understøttelse, som jo kunde tilkomme ham som invalid Reserveofficer. Derfor han henhører til Invalidernes 2den Afdeling, saa vilde han faae $\frac{2}{3}$ af sine Indtægter, som Reserveofficer, og da han sandsynligvis har været Premierlieutenant antager jeg saaledes, at han vilde faae mellem 300 og 400 Rbd.; men hører han kun til Invalidernes 3die Afdeling, skulde han efter et Skøn have en Sum, som ikke nærmere er fastsat ved nogen Regel i Loven. Udvalget har derfor bragt i Forslag at tilstaae ham 400 Rbd. Jeg troer, at man maa indrømme, at hvad Udvalget saaledes har foreslaaet, er en meget god Afstindelse for disse Mænd, og at det ikke paa nogen Maade kan siges, at Udvalget har foreslaaet at behandle dem haardt. Udvalgets Fleertal mener, at de anførte Beløb imidlertid dog kun bør tilstaaes dem som Bartpenge for den første Arrække, nemlig 5 Aar. De to Sidstnævnte vilde da naturligvis efter den Tid være berettigede til at oppebære, hvad der fra deres andre Stillinger maatte tilkomme dem, hvorimod den Førstnævnte derefter intet Mere vilde erholde, men han har heller ikke nogen bestemt Fordring til Staten, og jeg troer derfor, at man kan sige, at naar man affinder sig med denne Mand, som har været constitueret i 6 Aar, ved at tilstaae ham en Sum som Bartpenge i 5 Aar, saa har man behandlet ham meget honnet.

Mindretallets Forslag, at bevilge disse

Summer for bestandigt som Pensioner, troer jeg er Mere, end Folkethinget bør gaae ind paa; thi det Exempel, vi derved vilde kaste ud, vil ganske sikkert i Fremtiden paadrage os Følger, og vi skulle vel vogte os for at gaae altfor vidt paa den Vej, da det for mig staaer aldeles klart, at vi komme til engang at stoppe med disse Bevillinger til Folk, som aldeles intet retligt Krav have, men troer ikke, at vi kunne gøre det paa anden Maade, end ved at lempe Summerne lidt efter lidt, og omsider aldeles opføre med dem.

Finansministeren: Jeg troer dog rigtignok ikke, at de Følger, der kunne drages af denne Sag, kunne blive saa overordentlig betænkelige; thi jeg troer, at man er saa temmelig færdig med alle de Afgiftsclasser, om hvis Inddragelse der kunde være Spørgsmaal, og som følge deraf ogsaa med at komme til at give særlige Pensioner af den Art. Alene den Omstændighed, at der her er Bestillingsmand, som sættes ud af den Birkefreds, de i et kortere eller længere Tidsrum have havt, har foranlediget Regjeringen til at fremkomme med et saadant Forslag som det foreliggende, et Forslag, hvori Regjeringen forøvrigt har fundet sig bestyrket ved den Billighed, der ved tidligere Leiligheder er udviist mod andre Bestillingsmænd af samme Slags. Hvad nu Udvalgets Forslag angaaer, saa har det fraveget den Maade, hvorpaa Regjeringen i sit Forslag har betragtet Sagen; idet den simpelthen har tillagt disse Bestillingsmænd Pensions eller Bartpengeberettigelse efter de almindelige Regler, uden videre at inblade sig paa en Undersøgelse af, hvorledes det i ethvert enkelt Tilfælde stillede sig for den Paagældende. Udvalget har derimod troet, at man for enhver Enkelt skulde undersøge, hvorvidt det var billigt eller ikke, og det er derved kommet til de Resultater, som foreligge i Udvalgets Forslag. Jeg maa tilstaae, at Udvalgets Fremgangsmaade i denne Henseende ikke forekommer mig at stemme overens med den Fremgangsmaade, som i en tidligere Sag, med Hensyn til de afstedigede Tolddeserte, blev fulgt; thi der gav man, uden Hensyn til den større eller mindre Trang, lige Meget til Alle. Hvilken Fremgangsmaade der i og for sig er den rigtige,